

TRAVO TOESTAND
(The Drag Factor)

Eenakter

door

FRANK VICKERY

vertaling

Han Steemers

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **TRAVO TOESTAND - THE DRAG FACTOR** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **FRANK VICKERY** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1994 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **3** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Ruby - vrouw van middelbare leeftijd, gekleed in het uniform van een (Engelse) parkeerwacht.

Griff - haar man, gekleed in conducteursuniform met pet.

Mannelijke Verpleegkundige.

DECOR:

Het stuk speelt zich af in de gang buiten een ziekenhuiskamer. Er is een deur met het gebruikelijke ronde raam erin. Verder de muur van de gang. Twee stoelen.

Ruby zit op een van de stoelen. Haar uniformpet ligt op de andere. Ze heeft een boodschappentas bij zich en een grote witte zakdoek in haar hand. Als het doek opengaat, veegt zij haar ogen daarmee af. We horen het gerammel van instrumenten. De verpleger komt uit de kamer met een blad, bedekt met een witte doek.

Verpl.: Ben zo terug.

Ruby: Klaar? Mag ik nu naar binnen?

Verpl. (*schudt zijn hoofd*): Nee, ik ben nog niet helemaal klaar met hem. Nog eventjes.

Ruby: Hoe gaat het vanmorgen met hem?

Verpl.: Een stuk beter dan gisteren, zou ik zeggen. (*aarzelt even voordat hij aanstalten maakt om naar rechts af te gaan*)

Ruby: Ik hoorde net iemand lachen. Was hij dat?

Verpl.: Nee. Dat was ik. Hij is me er eentje als hij loskomt, niet?

Ruby: Hij is een fantastisch jong, hoor. Hij vindt het heerlijk mensen aan het lachen te maken. (*zij lacht en de verpleger ook*)

Verpl.: Nog tien minuten. Dan is hij klaar om op te treden.

Ruby: Lieve hemel, heeft hij het u verteld net als hem?

Verpl.: Pardon?

Ruby: Dat is toch de beste manier, geloof ik. Ik heb het Griff, dat is mijn man, al zo vaak gezegd, "het wordt veel beter nu het allemaal aan het licht gekomen is", zei ik. Hij is er pas achter gekomen. Ik wist het al een tijdje. Het is niet zo erg als je even tijd krijgt om aan het idee te wennen. (*de verpleger beseft opeens waar Ruby het over heeft. Hij glimlacht voordat hij gaat*)

Verpl.: Ben zo terug. (*na een kort ogenblik staat Ruby op en kijkt door het ronde raampje in de deur, maar krijgt niet echt iets te zien. Ze gaat weer zitten, veegt haar neus weer droog. Griff komt op van rechts. Hij is ongeveer even oud als Ruby. Hij is gekleed in conducteursuniform met pet. Ruby kijkt op en ziet hem*)

Ruby (*veegt nu haar ogen droog*): Je bent toch gekomen.

Griff: Laten we één ding duidelijk stellen voordat we beginnen, okee? Ik ben niet hier voor hem, ik ben voor jou gekomen.

Ruby: Ssshhh... dat kun je toch niet zeggen, hij is onze zoon.

Griff: Hij kan dan jouw zoon zijn, Ruby, maar ik heb hem zaterdagavond verteld dat, als hij die onzin door wil zetten hij geen zoon van mij meer is. Dat meende ik toen, en, ongeluk of niet, dat meen ik nu nog.

Ruby (*met stemverheffing*): Praat toch niet zo. Misschien komt hij daar nooit meer levend uit.

Griff (*schreeuwt terug*): Hij heeft een paar blauwe plekken, een paar

gebroken ribben en hij heeft een klap op zijn kop gehad. Daar gaat hij niet aan dood, Ruby. Donderdag is hij hier uit, let op mijn woorden.

Ruby: Hoor eens, hij was gisteren nauwelijks bij kennis. Hij heeft een uur lang wartaal gepraat.

Griff: Als je het mij vraagt, heeft hij wartaal gepraat sinds zaterdag.

Ruby: Nou, ik vraag het jou niet en ik heb je vanmorgen al verteld dat je zaterdag uit je hoofd moet zetten.

Griff: Dat kan ik niet.

Ruby: Nou, dat zul je toch moeten. Voorlopig tenminste.

Griff: Het lijkt verdomme wel een nachtmerrie. Hij blijft maar rondspoken in mijn hoofd.

Ruby: Het bestaat niet dat hij er voor het weekend uit mag. Hij is nog lang niet in orde. *(een gedachte komt bij haar op)* Ik weet zeker dat ze iets voor me verborgen houden.

Griff: Praat toch geen onzin.

Ruby: Dat doen ze. Ik voel het.

Griff: Ze zeiden dat het goed met hem gaat.

Ruby: Ja, maar ze vertellen mij ook niet alles, wel? En jij mag je ook wel zorgen maken, om eerlijk te zijn, want je was vanmorgen met geen geweld in beweging te krijgen om met me mee te gaan. *(ze heeft weer een idee)* Ze hebben jou toch niet laten komen, wel?

Griff: Welnee.

Ruby: Het ziekenhuis heeft je toch niet gebeld dat je moest komen, wel?

Griff: Zou ik me gekleed hebben voor de middagdienst als er iets mis was?

Ruby: Nou, vertel me dan eens waarom je van gedachten veranderd bent?

Griff: Voor jou! Voor jou ben ik van gedachten veranderd. Ik wilde niet dat je hier alleen zat. *(korte stilte. Griff gaat zitten en haalt een pakje boterhammen uit zijn tas)*

Ruby *("fluistert" luid)*: Er was hier net een politieman.. Hij bevestigde dat er geen andere auto bij betrokken was.

Griff: Wat denken ze dan dat er gebeurd is?

Ruby: Ze weten wat er gebeurd is. Hij is achter het stuur in slaap gevallen.

Griff: Verwondert me niks, nooit twee banen tegelijk nemen. Ik ken niemand die toekan met drie of vier uur slaap.

Ruby: Ja. Hij heeft de laatste tijd veel te hard gewerkt.

Griff: Boterham?

Ruby: Goeie hemel, nee. Ik zou niet kunnen eten.

Griff (*pauze*): Als hij er over een dag of wat uit mag, kun je hem misschien beter voorstellen dat clubgedoe maar op te geven.

Ruby: Ik denk er niet over zoiets voor te stellen.

Griff: Nou, naar mij zal hij zeker niet luisteren, hè?

Ruby: Je snapt het nog steeds niet, hè Griff? Als Nigel besluit, om wat voor reden dan ook, een van zijn banen eraan te geven, dan zal dat zijn baan overdag in Cardiff zijn. Niet zijn optredens Griff, daar durf ik op te wedden.

Griff: Laten we eerlijk wezen, je zou hem ook nooit vragen die op te geven, zelfs al zou hij wél naar jou luisteren.

Ruby: Inderdaad, dat zou ik hem nooit vragen.

Griff: God. Jij moet al net zo trots zijn als hij.

Ruby: Dat ben ik. Hij is er verdomd goed in en dat vond jij zelf ook voordat je door kreeg wie het was.

Griff (*stilte. Hij kijkt naar haar*): Dat vergeef ik hem nooit, en jou ook niet.

Ruby: Hoe had die jongen het je anders moeten vertellen?

Griff: Zoals ieder ander normaal mens.

Ruby: Griff, als hij normaal was, zou er niks te vertellen zijn.

Griff: Ben ik zo'n slechte vader dat hij me dat niet privé thuis kon vertellen?

Ruby: In een woord: ja! (*zij neemt een boterham*) Je weet hoe je deed toen hij die baan aan het spoor niet wilde nemen.

Griff: Dat was een verdomd goeie baan.

Ruby: Maar hij wilde hem niet.

Griff: Nee, hij ging liever etaleren in Cardiff. Toen kon je het al zien aankomen. (*stilte*) Nou, voor mij heeft die club afgedaan, dat begrijp je toch wel?

Ruby: Hoe bedoel je?

Griff: We blijven voortaan iedere zaterdagavond thuis, want ik kan me daar onmogelijk nog laten zien.

Ruby: Oh lieve Hemel, je zou bijna denken dat hij een bank beroofd heeft of iemand vermoord heeft of zoiets.

Griff: Ik denk dat ik dat beter aan zou kunnen.

Ruby: Hoor eens, zo gemakkelijk is het voor mij ook niet.

Griff: Gisteren was ik het mikpunt van alle geintjes.

Ruby: Nou, dat is toch prachtig. Dan waren ze allemaal in de club zaterdagavond...

Griff: Precies.

Ruby: Al je maten die zich kostelijk amuseerden? En vandaag houden ze hem voor de gek.

Griff: Ze hielden Nigel niet voor de gek, maar mij.

Ruby: En denk jij dat je de enige bent? Gebeurt mij iedere dag. In de supermarkt en als ik in de rij sta voor de bus. Als ik ze in hun auto's laat stoppen zodat de kinderen kunnen oversteken. Vorige week nog. Het raampje ging naar beneden en ik hoorde die vrouw zeggen: zie je haar daar? Haar zoon loopt in vrouwenkleren! Ik wachtte tot het laatste kind was overgestoken en ging toen pal voor haar auto staan: "Mijn zoon is een vrouwenimitator", zei ik, "hij doet het voor de kost. Ik hoor dat uw man het voor de kick doet". Ze gaf gas en ik zweer je dat, als ik niet opzij gesprongen was, ze me zou hebben overreden! *(stilte)*

Griff: Het lijkt wel of iedereen ervan wist, behalve ik.

Ruby: Hij heeft geprobeerd het je te vertellen.

Griff: Wanneer ben jij erachter gekomen?

Ruby: Ik was bij hem thuis aan het afstoffen en ik ging de slaapkamer binnen en hij had de klerenkast open laten staan. En daar hingen al die prachtige japonnen. Toen heb ik het hem gevraagd en heeft hij het mij verteld.

Griff: Hij zou het jou toch wel verteld hebben. Jullie waren altijd vier handen op één buik, en dat is de helft van het probleem. *(zij kijkt hem aan)* Ja, kijk maar niet zo, het is waar. *(stilte)* Ik en hij... het heeft ons nooit meegezet. Ik heb me altijd voor hem geneerd.

Ruby: Jouw probleem is dat je zo'n kort geheugen hebt. Jij wilt niet verder terug denken dan tot zaterdag in de club.

Griff: Daar hoef ik niet aan terug te denken. Ik krijg die rotgedachte niet uit mijn kop.

Ruby: Je had anders geweldig veel lol.

Griff: En dat doet me nog het meeste pijn.

Ruby: Vertel me eens waarom je transvestieshows zo leuk vindt, Griff.

Griff: Weet ik niet. Omdat ze zo lollig zijn, denk ik.

Ruby: Precies. Jij vond De Dolly Meiden de beste show die de club in maanden had geboekt. Je lachte tot je erin bleef. Dat weet ik, want ik zat naar je te kijken. Zoals jij lachte leek het alsof je nooit zou ophouden.

Griff: En het is een feit dat ik sinds die tijd nooit meer heb gelachen.

Ruby: Ze waren fantastisch, Nigel en zijn vriend.. iedereen vond ze heerlijk. Ze waren echt professioneel. Okee, misschien was het gemeen jou bij zich te roepen op het toneel. Maar op dat moment vond je het fijn om mee te doen. Je had echt lol. *(pauze)* Totdat Nigel zijn pruik afnam.

Griff: Ik had wel willen doodvallen.

Ruby: Ik zweer je dat ik niet wist dat hij dat zou gaan doen. En om eerlijk te zijn, geloof ik ook niet dat hij dat gepland had. Ik denk dat hij

zijn kans aangreep toen hij kon.

Griff (*rustig*): Ik had in een hoek willen wegkruipen en doodgaan.

Ruby: Je wist je gevoelens aardig te verbergen.

Griff: Nee, niet echt. (*stilte*) Toen ik mijn ogen afveegde dacht iedereen, en jij ook, dat ik dat deed omdat ik zo moest lachen en dat was zo totdat ik besepte wat mijn zoon daar uithaalde. (*korte stilte*) Je hebt er geen idee van hoe ik me voelde.

Ruby: Natuurlijk heb ik dat wel.

Griff: Onmogelijk. Voor een vader is dat heel anders.

Ruby: Hoe dan?

Griff: Dat kan ik je niet uitleggen.

Ruby: Probeer het eens.

Griff: Ik voelde me zo...

Ruby: Teleurgesteld?

Griff (*zoekt naar het woord*): Bedrogen!

Ruby: Zelfs na al dat lachen?

Griff: Juist om al dat lachen.

Ruby: Je zegt nu dat je het minder erg gevonden zou hebben als ze hem niet zo leuk gevonden hadden.

Griff: Ja, dan was het voor mij een stuk minder gênant geweest.

Ruby: Dus je had liever gehad dat hij op dat toneel dood was neergevallen?

Griff (*rustig*): Ja.

Ruby: Is dat wat je wilt zeggen?

Griff (*schreeuwt*): JA!

Ruby: Nigel heeft niets gedaan dat jijzelf vroeger nooit gedaan hebt.

Griff: Waar heb je het over?

Ruby: Jij hebt je ook wel eens als vrouw verkleed.

Griff: Heb ik nooit!

Ruby: En toen op dat reisje naar Blackpool dan?

Griff: Dat is zo lang geleden.

Ruby: Ik herinner mij hoe jij het middenpad op en neer flaneerde in mijn groene lurex japon met Mary Morgans pruik op. Ik vind dat Nigel dat ook wel mag. Er is nog ergens een foto van jou.

Griff: Dat was maar een geintje.

Ruby: En zaterdag niet dan??

Griff: Dat was iets heel anders.

Ruby: Nee, dat was het niet, niet echt. Het enige verschil is dat jij optrad voor veertig mensen in een bus en hij voor vierhonderd in het clubzaaltje.

Griff: Nee nee.. je kunt zeggen wat je wilt, maar er zit veel meer aan vast.

Ruby: Vertel me eens waarom je dat toen gedaan hebt, Griff?

Griff (*na korte pauze*): Weet ik niet. Ik zal wel dronken geweest zijn.

Ruby: Kom nou. Daar kun je wel een beter antwoord op geven.

Griff: Ik weet het niet meer.

Ruby: Ik wel.

Griff: Waarom wil je dan dat ik het je vertel?

Ruby: Ik wil jou het horen zeggen. (*stilte*) Okee, ik zal je op weg helpen. Je hebt jezelf altijd nogal een type gevonden, niet? Moeilijk voor te stellen als je jezelf ziet, maar je staat nog steeds graag in de belangstelling, Griff. Dat heeft Nigel van jou. Daarom vond je het best fijn bij de Travos op het toneel te komen. Jij vind het leuk mensen aan het lachen te maken. Probleem is dat je dacht dat het zaterdag ten koste van jou ging.

Griff: Dat ging het ook.

Ruby: Dan ging het ook ten koste van mij.

Griff: Nee, niet waar. Jij wist naar wie je keek. Dat wist je toen je zat te lachen.

Ruby: Ik zat niet om jou te lachen, Griff, niemand trouwens.

Griff: Misschien lachten ze eerst niet om mij, maar later des te meer. Iedereen praat over mij. Over ons allemaal. (*korte stilte*) Ik had er niet op deze manier achter moeten komen.

Ruby: Nee, ik weet het, schat. Ik heb vorige week nog tegen hem gezegd: "Je kunt het je vader maar beter gauw vertellen", zei ik "Als je je laat boeken door de club moet hij er vandaag of morgen achter komen." Ik denk dat de bedoeling was dat hij het je na dit optreden zou vertellen, of later als we thuis waren, maar jij zat zo te genieten van de show...

Griff: Denk je dat hij... Hij is toch niet.... wel?

Ruby: Wat?

Griff: Nou, je weet wel wat ik bedoel. (*zij kijken elkaar eens aan*)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto